

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. H.**, zast. Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem se sídlem Moravské náměstí 15, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2016, čj. JMK 35403/2016, sp. zn. S-JMK 18772/2016/ODOS/Ša, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2016, čj. 29 A 38/2016-42,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 114 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupce Mgr. Ing. Jiřího Hory, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 11. 1. 2016 Magistrát města Brna zamítl žalobcovy námitky proti všem záznamům bodů v jeho evidenční kartě řidiče. Body magistrát zaznamenal převážně na základě oznámení Policie ČR či městské policie příslušných obcí. Žalobce podal odvolání, které žalovaný zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou u krajského soudu, který toto rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 30. 11. 2016 a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Podle krajského soudu má magistrát v řízení o námitkách posoudit, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů; k tomu je povinen obstarat si každý

namítaný prvotní doklad, který autoritativně určuje, že řidič opravdu konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který je trestán. Magistrát se měl na základě námitek zabývat jednotlivými materiálními podklady pro záznam bodů, to však neučinil dostatečně. V případě žalobce si totiž nevyžádal blok na pokutu ze dne 7. 9. 2015, který žalobce zpochybňoval, a vycházel pouze z oznámení Policie ČR. Ohledně bloku ze dne 21. 4. 2014 je rozhodnutí obou správních orgánů nepřezkoumatelné, neboť se s konkrétními námitkami žalobce, které se týkaly formálních nedostatků bloku a jeho způsobilosti být podkladem pro zápis bodů, vypořádaly velmi obecně. Žalobce se tak nedozvěděl, proč je jeho argumentace mylná.

II. Kasační stížnost žalovaného a vyjádření žalobce

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[4] První námitkou stěžovatele je, že krajský soud zrušil jeho rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobní námitkou. Žalobní námitka nesměřovala proti porušení ustanovení o řízení před správním orgánem podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a krajský soud tak mohl zrušit rozhodnutí stěžovatele pouze tehdy, pokud by nebylo schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek. Krajský soud však nevyslovil nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatele, která by dovolovala soudu rozhodnout nad rámec žalobních námitek (ty směřovaly pouze do formálních náležitostí pokutových bloků). To, že si správní orgán neobstaral pokutové bloky, nemůže být natolik závažná vada řízení, která by bránila přezkumu rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

[5] Stěžovatel dále nesouhlasí se závěrem soudu, že byl povinen obstarat si každý namítaný prvotní doklad, který určuje, že žalobce spáchal přestupek. Odkázal k tomu na rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, a na něj navazující rozsudek ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74, podle kterého je správní orgán ohledně námitek řidiče povinen posoudit, zda lze vycházet pouze z oznámení, anebo je nutné údaje prokázat pomocí dalších důkazů. V řízení o námitkách proti záznamu bodů na základě blokového řízení správní orgán vždy obstará jako podklad příslušná oznámení o uložení pokut. Konkrétní rozhodnutí v blokovém řízení správní orgán obstará až tehdy, pokud jsou údaje obsažené v oznámeních důvodně zpochybněny. Žalobce však nikdy nezpochybnil údaje v oznámeních o uložení pokut v blokových řízeních, pouze následně namítal nedostatečné formální náležitosti pokutových bloků. Proto magistrát nemusel obstarávat pokutové bloky.

[6] Podle stěžovatele není správný názor krajského soudu, že předmět řízení měl být užší, neboť žalobci byly v bodovém hodnocení v minulosti veškeré body odečteny. Stěžovatel měl proto rozhodovat pouze o záznamech následujících po odečtení veškerých bodů. Z podání žalobce však nevyplývá, že chtěl přezkoumat pouze námitky vůči záznamům, na jejichž základě dosáhl hranice 12 bodů. Naopak z něj vyplývá, že požadoval přezkum veškerých záznamů bodů. Možnost podat námitky není limitována dosažením 12 bodů, řidič může podat námitku kdykoliv.

pokračování

[7] Stěžovatel nepovažuje za nepřezkoumatelné správní rozhodnutí ohledně námitek vůči záznamu, který byl proveden na základě pokutového bloku ze dne 21. 4. 2014. Žalobce směřoval námitky do formálních náležitostí pokutových bloků a žádal stornování bloku a výmaz záznamu bodů. Žádným způsobem však nezpochybnil údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Magistrát v rozhodnutí o námitkách uvedl, že nedostatky pokutového bloku nemají vliv na provedení záznamu bodů, stěžovatel v rozhodnutí o odvolání odkázal na presumpci správnosti aktů orgánů veřejné moci, připojil příslušnou judikaturu (rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44) a odkázal žalobce do přezkumného řízení. Proto nelze jejich rozhodnutí hodnotit jako nepřezkoumatelná.

[8] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Žalobce navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Od počátku řízení se domáhal přezkumu všech pokutových bloků a požadoval též doplnění podkladů; to, že si stěžovatel nevyžádal pokutový blok ze dne 7. 9. 2015, tedy spadá do rozsahu žalobní námitky. Dále žalobce souhlasí s názorem soudu, že ohledně námitky týkající se bloku ze dne 21. 4. 2014 je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť ji stěžovatel pouze paušálně zamítl a nijak se jí nezabýval.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[10] Kasační stížnost není důvodná.

III.A – K rozhodování nad rámec žalobních námitek

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti polemizoval s tím, zda krajský soud nepřekročil rozsah žalobních bodů a zda § 76 odst. 1 s. ř. s. zakládá výjimku z dispoziční zásady. NSS dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná.

[12] Krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele ze dvou důvodů: jednak se dle jeho názoru stěžovatel dostatečně nevypořádal s žalobcovými námitkami (tomu se věnuje bod 25 rozsudku), jednak si nevyžádal pokutový blok ze dne 7. 9. 2015, na jehož základě bylo správnímu orgánu doručeno oznámení o spáchání přestupku (bod 24 rozsudku).

[13] Jedna ze žalobních námitek se týkala obsahu pokutového bloku ze dne 7. 9. 2015, série GE/2014, č. E 2519712. Krajský soud při přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil, že tento blok ve správním spisu není založen, ač tam podle jeho názoru založen být měl. Z tohoto důvodu nemohl krajský soud přezkoumat žalobní tvrzení, protože mu v tom bránil (z jeho pohledu) neúplný správní spis. V neúplném správním spisu tedy spatřoval krajský soud vadu, která mu bránila v přezkumu rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

[14] Stěžovatel má pravdu v tom, že žalobce nevznesl námitku, podle níž si měly správní orgány obstarat veškeré pokutové bloky – ovšem krajský soud nezrušil rozhodnutí žalovaného proto, že si správní orgány neobstaraly veškeré pokutové bloky. V bodě 21

svého rozsudku krajský soud obecně vyjádřil myšlenku, že v námitkovém řízení si správní orgán musí obstarat „*každý namítaný prvotní doklad (rozhodnutí v blokovém řízení)*“, nikoli pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek; tuto obecnou myšlenku ale NSS nepovažuje za rušící důvod. Důvodem, pro který krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele (tedy přesněji řečeno jedním ze dvou rušících důvodů, zde vyjádřeným v bodě 24 rozsudku), bylo to, že si správní orgány nevyžádaly *konkrétně* pokutový blok ze 7. 9. 2015, a krajský soud proto nemohl přezkoumat konkrétní náležitosti tohoto pokutového bloku. To, že obecná úvaha krajského soudu, která jej k tomuto závěru dovedla, je nesprávná, je věc jiná (srov. níže v části III.B). Krajský soud tuto otázku nesprávně vyhodnotil, to však neznamená, že rozhodoval nad rámec žalobních námitek, a že tedy překročil svou pravomoc, jak tvrdí stěžovatel.

III.B – K nevyžádaným pokutovým blokům

[15] Stěžovatel namítal, že nebyl povinen vyžádat si automaticky všechna rozhodnutí v blokovém řízení jen proto, že žalobce vznesl obecné námitky proti záznamu bodů. Tato námitka je důvodná.

[16] Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

[17] Podle rozsudku ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, je oznámení o přestupku úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

[18] V rozsudku ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74, pak NSS tyto úvahy upřesnil ve vztahu k údajům uvedeným v oznámení o přestupku tak, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

[19] Žalobce v námitkách uvedl, že nesouhlasí se všemi záznamy bodů. Taková námitka je velice obecná a nevyjadřuje žádné konkrétní pochybnosti ať už o oznámeních, nebo o pokutových blocích. Konkrétně pak žalobce v průběhu správního řízení zpochybňoval pouze údaje uvedené na pokutovém bloku ze dne 21. 4. 2014. Ohledně dalších pokutových bloků vznesl konkrétní námitky až v řízení před soudem.

pokračování

[20] Krajský soud ve svém rozsudku uvedl, že pokud řidič vznese námitky proti záznamu bodů v registru řidičů, musí si správní orgán obstarat „*každý namítaný prvotní doklad*“, který autoritativně určuje, že řidič vskutku spáchal přestupek. Takovým podkladem podle krajského soudu není oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, ale samotné rozhodnutí o pokutě vydané v blokovém řízení.

[21] Tato úvaha krajského soudu se ale může uplatnit právě jen tehdy, pokud řidič v námitkovém řízení konkrétně zpochybní oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení – tedy uvede, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2017, čj. 6 As 245/2016-44). Žalobce v nyní projednávané věci v námitkovém řízení konkrétně zpochybnil pouze pokutový blok ze dne 21. 4. 2014, a to jak v řízení na prvním stupni, tak v řízení odvolacím. Teprve před krajským soudem vznesl konkrétní námitky nejen proti pokutovému bloku ze dne 21. 4. 2014, ale i proti pokutovým blokům ze dne 22. 10. 2014 a 7. 9. 2015 (*námitky proti těmto dvěma blokům spočívaly v tom, že na bloku je sice označena ulice, kde byl přestupek spáchán, ale přesné místo není zřejmé, případně není uveden směr jízdy vozidla*). V takovém případě ale nemohl účinně vytýkat správním orgánům, že se nezabývaly obsahem dvou posledně uvedených bloků – nedal jim k tomu totiž žádný konkrétní podnět.

[22] Stěžovatel (a v prvním stupni magistrát) tedy nebyl povinen vyžádat si všechny pokutové bloky, na jejichž základě byla vypracována oznámení policie a poté byl proveden záznam bodů, protože žalobce neuplatnil proti těmto blokům (s výjimkou bloku ze dne 21. 4. 2014) ani proti oznámením, která se k nim vztahují, žádnou konkrétní námitku.

[23] NSS se v této souvislosti zamýšlel i nad závěry rozšířeného senátu NSS (viz usnesení ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS), z nichž plyne, že i pokud byl obviněný z přestupku ve správním řízení pasivní a neuplatnil zde tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový stav a jim odpovídající důkazní návrhy, nemůže krajský soud bez dalšího odmítnout žalobní tvrzení o stejném obsahu jako opožděná nebo účelová. I záznam bodů do registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS), a uplatní se zde tedy zásady pro soudní přezkum v oblasti správního trestání. Jak však rozšířený senát zdůraznil v prve citovaném usnesení, jeho úvahy se vztahují právě na otázky *zjišťování skutkového stavu*, tedy na situace, kdy soud ověřuje, zda správní orgán shromáždil dostatek důkazů pro své skutkové závěry. V řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu však již správní orgán nezkoumá skutkové děje – pouze ověřuje, zda byly body zaznamenány na základě způsobilých podkladů a v souladu s jejich obsahem. Je tedy vyloučeno, aby soud v navazujícím řízení shledal nedostatky při *zjišťování skutkového stavu* ve správním řízení; proto se závěry rozšířeného senátu v této věci nemohou uplatnit. Je ostatně zřejmé i z obsahu žalobcových námitek proti pokutovým blokům ze dne 22. 10. 2014 a 7. 9. 2015, že i kdyby si správní orgány tyto pokutové bloky vyžádaly (jak to ve vztahu k bloku ze dne 7. 9. 2015 uložil žalovanému krajský soud) a porovnaly jejich obsah s obsahem navazujících oznámení, nepředešly by tím žalobním námitkám, podle nichž je blok nezpůsobilý pro zápis bodů kvůli chybějícímu údaji o přesném úseku ulice či o směru jízdy vozidla (takové námitky by je

vůbec nemohly napadnout, a proto by na ně ve svém odůvodnění nemohly „preventivně“ reagovat).

[24] Z výše citované judikatury plyne, že správní orgány si musejí obstarat pokutové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznese konkrétní námitku – jindy ne. Z této judikatury podle NSS naopak neplyne, že v situaci, kdy účastník ve správním řízení nic konkrétního nenamítal, se povinnost obstarat si pokutový blok a zabývat se jeho obsahem přenáší na krajský soud.

III.C – K zúžení předmětu řízení

[25] Je pravda, že námitky lze podat proti jakémukoliv záznamu bodů v registru řidičů. Jak již ale uvedl krajský soud, na dosažení hranice 12 bodů měly v této věci vliv pouze poslední 4 záznamy. Stěžovateli nelze vytknout, že si ve vztahu k žalobci obstaral všechna oznámení a rozhodnutí vydaná v přestupkovém řízení (ostatně to ani krajský soud neučinil). I kdyby však stěžovatel (resp. magistrát v prvním stupni) shledal, že některý z podkladů vztahující se k přestupkům, které žalobce spáchal před 29. 12. 2012, nebyl způsobilý pro zápis bodů, nijak by to neovlivnilo skutečnost, že žalobce od tohoto data dosáhl hranice 12 bodů, se kterou je spojen negativní účinek v podobě povinnosti odevzdat řidičský průkaz.

[26] Podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči, který nespáchá po dobu 12 po sobě následujících měsíců žádný dopravní přestupek, odečtou 4 body. Stejný počet se odečte od zbývajícího počtu bodů, pokud řidič nespáchá dopravní přestupek po dobu 24 po sobě následujících měsíců. A pokud se nedopustí přestupku po dobu 36 po sobě následujících měsíců, odečtou se mu všechny zbývající body. Jakousi odměnou, ke které směřuje toto odečítání bodů za vzorné chování řidiče po stanovenou dobu, je dosažení 0 bodů. Pokud by měly mít na dosažení 12 bodů vliv i záznamy provedené před datem, kdy řidič po odečtení dosáhl 0 bodů, mohl by se řidič teoreticky výmazem některého z těchto záznamů dostat na zápornou hodnotu. To vzhledem ke znění výše uvedeného ustanovení nebylo záměrem zákonodárce. Tím by totiž řidiči vznikla výhoda dopustit se např. jednoho přestupku navíc, než by opět dosáhl 12 bodů. Závěr, že některý z podkladů pro zápis bodů do registru, které se vztahují k dřívějším přestupkům (tedy k přestupkům, jejichž bodové hodnocení se již „vynulovalo“), neexistuje, nebyl pro zápis způsobilý nebo že počet zaznamenaných bodů není správný, by byl pouze akademickým konstatováním, které by namítajícímu řidiči nijak nepomohlo. Proto krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele pouze ve vztahu k nedostatkům, které se týkaly záznamů bodů rozhodných pro dosažení hranice 12 bodů, a nepožadoval po stěžovateli, aby si obstaral též pokutové bloky ke všem oznámením zpětně až do roku 2007, kdy začíná žalobcova přestupková historie.

III.D – K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 21. 4. 2014

[27] NSS souhlasí s krajským soudem, že se žalobce nedozvěděl, proč je jeho argumentace ohledně formálních náležitostí pokutového bloku mylná. Stěžovatel i magistrát ve svých rozhodnutích uvedli, že nejsou oprávněni v námitkovém řízení

zkoumat formální nedostatky pokutových bloků, a odkázali žalobce na přezkumné řízení podle § 85 odst. 5 a 6 zákona o přestupcích. Rozsahem přezkumu v námitkovém řízení se zabýval účastníky i soudem zmiňovaný rozsudek ve věci 9 As 96/2008, podle kterého v námitkovém řízení není prostor pro zkoumání správnosti či zákonnosti správních aktů. Do doby, než jsou tyto akty příslušným správním orgánem prohlášeny za nezákonné a zrušeny, se na ně pohlíží jako na správné.

[28] V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že přestupek sice spáchal, ale byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Vedle toho lze ale zpochybňovat formální náležitosti pokutového bloku – a právě takovou námitku vznesl žalobce. Konkrétně namítal, že na bloku není dostatečně specifikováno číslo jeho občanského průkazu a že chybí identifikace státního orgánu – není uvedeno jméno, příjmení, číslo ani funkce osoby, která blok vystavila; úřední razítko nesplňuje zákonné požadavky. To je námitka, která míří na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.

[29] Konkrétními náležitostmi pokutového bloku ve vztahu k jeho způsobilosti být podkladem pro záznam bodů, se NSS zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20. Dovodil, že ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze považovat např. pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. Bez vlivu na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů jsou pak následující vady: ověření totožnosti přestupce nesprávným způsobem, chybně uvedené datum narození přestupce, chybějící poučení o způsobu placení pokuty, chybějící či nečitelný podpis policisty a podobně.

[30] Správní orgán je tedy povinen zabývat se určitými formálními náležitostmi pokutového bloku, pokud je řidič konkrétně namítá a pokud mohou zpochybnit způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů do registru. To však stěžovatel neučinil, dokonce to výslovně odmítl. S námitkou žalobce, která se týkala pokutového bloku ze dne 21. 4. 2014, se tak dostatečně nevypořádal, což činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Krajský soud správně uzavřel, že rozhodnutí stěžovatele je částečně nepřezkoumatelné a že se stěžovatel musí v dalším řízení zabývat námitkami vztahujícími se k pokutovému bloku ze dne 21. 4. 2014. NSS se s tímto závěrem ztotožnil, a proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s., věty poslední. Ačkoliv námitka stěžovatele, která se týkala nevyžádaných pokutových bloků, zpochybnila část rozsudku krajského soudu, zbývající část i výrok rozsudku obstojí. Proto jej NSS nezrušil, pouze zkorigoval argumentaci krajského soudu (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 4. 2010, čj. 8 Afs 15/2007-75, č. 1865/2009 Sb. NSS). Stěžovatel si tak oproti

závěrům krajského soudu nebude muset v dalším řízení vyžadovat pokutový blok ze dne 7. 9. 2015 (a logicky tedy ani blok ze dne 22. 10. 2014).

[32] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v odměně advokáta. Advokát v řízení vykonal jeden úkon právní služby, a to sepsání vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu]. Za tento úkon náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu]. K tomuto úkonu právní služby je pak třeba připočíst paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč, což dohromady činí 3 400 Kč. Advokát Mgr. Ing. Jiří Hora je plátcem DPH, proto NSS odměnu zvýšil o částku 714 Kč, která odpovídá dani v sazbě 21 %, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů.

[33] Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 4 114 Kč. Tuto částku je stěžovatel povinen zaplatit do rukou žalobcova zástupce ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu